

Najljepše Nove godine uvijek su neplanirane

Nikada ne smišljam unaprijed doček Nove godine i skoro do posljednjeg časa nemam pojma gdje ću točno završiti. Volim kad me život iznenadi pa tako volim i neobavezne, neplanirane zabave za Silvestrovo. Uvijek je bilo tako i nikad se nisam razočarala

Vrijeme doista leti! Još su mi u sjećanju mirisi i šumovi mora, a oko mene već okićene božićne jelke, svjetlucavi natpisi, miris kuhanog vina i blagdanske pjesme... Još je jedna godina pri kraju, a ja kao i obično nisam ništa planirala za doček. Dok svi oko mene rezerviraju putovanja, luksuzne izlaske, jure u potrazi za najljepšom haljinom koju će obući za najluđu noć u godini ili planiraju jelovnike najduže i najbogatije večere, ja još nemam pojma što ću i kamo ću za Silvestrovo. I uvijek je kod mene tako! Sve u zadnji čas!

Kako moja majka neprestano govori - "Pusti da te život iznenadi!". I zaista, u životu mi se dogodilo da sam se za svaki doček Nove godine iznenadila, jer unatoč tome što kod mene ništa nije isplanirano, uvijek ispadne posebno, spontano i nezaboravno!

Prevelike štiklice i ples u planinama

Sjećam se da smo kao klinke, moja sestrična Kristina i ja cijele godine jedva čekale da dođe ta noć, jer smo tada mogle ostati budne do kasno, mogle smo se šminkati i oblačiti najljepše svečane haljine; kopale bismo po ormarima naših mama i bake i izvlačile nakit, šalove, marame, cipele s visokom potpeticom... Uvijek smo uživale u tim pripremama koje su doslovno trajale po cijele dane, a po kući bi se širio miris mlinaca, purice i svakakvih kolača koje bismo, naravno, u prolazu poskrivečki degustirale. Navečer smo feštale s odraslima, pjevale i plesale poput velikih cura do kasno u noć i točno u ponoć otrčale na balkon, s prskalicama u ruci i uživale u vatrometu.

U prekrasnom sjećanju ostali su mi i svi ono dočeci koje sam provela na skijanju, u malim gradićima zatrpanim snijegom, s drvenih kućicama izrezbarenih prozora, uz kuhano vino, domaću hranu i lokalnu glazbu. Plesali smo kao začarani s potpuno nepoznatim ljudima, a nakon otkucaja ponoći, pjevali i veselili se do zore..

Kao iz filmova...

Prije nekoliko godina neplanirano sam i neočekivano proslavila Novu godinu u kući jednog od najpoznatijih i najuglednijih talijanskih redatelja Franca Zeffirellija. Bio je to doček kao u filmovima - svi svečano odjeveni, haljine sa šleповima, nakit, puno cvijeća, šampanjac, mali orkestar uživo i svi ugledni rimski gosti... U vili koja se nalazi u najstarijoj rimskoj ulici čuvenog imena - Via Appia - u čijem se vrtu našlo brdo iskopina, kipova, rimskih stupova, pa čak i stari rimski mozaik neprocjenjive vrijednosti - pjevali smo i plesali čitavu noć.

Leonora sa slavnim talijanskim filmskim redateljem Francom Zeffirellijem te svojim tatom, opernim pjevačem Giorgiom Surianom

Zaista ne patim od velikog glamura i od toga da pod svaku cijenu moram provesti najluđu noć svake godine! Ponekad se najjednostavnije i najspontanije situacije pokažu i kao najljepše... Glavno je da sam u dobrom društvu i za mene svaka večer može biti "doček"! U nadi da ćemo se svi lijepo provesti, čitateljima Femine.hr želim od svega srca sretnu i uspješnu 2011. godinu.

www.leonorasurian.com